

EĞER!...

Aydınlık Gazetesi, 28 Ocak 2014

Yıldırım Koç

Türk-İş Gn.Sek. ve Türk Metal Gn.Bşk. Pevrul Kavlak, Aydınlık'ta yayımlanan demecinde Yatağan işçilerinin mücadelesinin "Türkiye işçi sınıfının onur savaşı" olduğunu söylemiş ve "Onları Türk-İş'e ve sendikal hareketin mücadele tarihine yakışır bir biçimde karşılayacağız" demişti.

Yatağan işçileri 23 Ocak 2014 Perşembe günü yola çıktılar ve aileleriyle birlikte tüm fedakar, kararlı ve cesur girişimlerine karşın engellendiler. Özelleştirme kararı da iptal edilmedi.

Türk-İş bu konudaki görevlerini yaptı mı ve yukarıdaki anlayışı hayata geçirebildi mi?

Neler Yapılabilirdi?

EĞER, Yatağan işçilerinin önü polis tarafından kesildiğinde Türk-İş'in genel başkanı, genel sekreteri, genel mali sekreteri, genel eğitim sekreteri ve genel teşkilatlandırma sekreteri şoförlerine talimat verseler, son model araçlarına atlasalar ve 5-6 saat içinde Yatağan işçilerinin yanında ve başında olsalardı;

EĞER onlara Türkiye Maden-İş'in ve Tes-İş'in genel merkez yöneticileri de katılsaydı;

EĞER bu müdahaleye rağmen Yatağan işçilerinin Ankara'ya hareketine izin verilmezse, bu sendikacılar 24 Ocak Cuma günü Türk-İş'e bağlı sendikaların işyerlerinde bir saatlik iş bırakma kararı alsalardı ve bu kararı uygulasalardı;

EĞER bu yöneticiler hemen Ankara'ya dönüp, işçileri ve halkımızı, en temel insan hakkı ve sendikal hak olan gösteri hakkının kullanılmasını bu biçimde engelleyen hükümete karşı Toros Sokak'ta toplanmaya ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na yürümeye çağırılsaydı;

EĞER sendikacıların toplumumuzdaki itibarı, bu çağrıya uyulmasını sağlayacak düzeyde olsaydı;

EĞER Türk-İş Yönetim Kurulu üyelerinin genel başkanlıklarını yaptığı Demiryol-İş, Türk Metal, Yol-İş, Teksif ve Türk Koop-İş Sendikalarından onbinlerce üye Toros Sokak'a gelseydi; göstericiler arasında en kalabalık gruplar olan İşçi Partisi'nden ve TGB'den daha büyük bir katılım sağlasaydı;

EĞER Türk-İş Genel Başkanı zulme karşı sesini yükseltebilse, AKP iktidarına karşı açık tavır alabilseydi;

EĞER Türkiye Maden-İş'in ve Tes-İş'in üyeleri, şube yöneticileriyle birlikte, kendi sınıf kardeşleri ve sendika üyeleri için daha etkili eylemler gerçekleştirseydi;

EĞER Türk-İş yöneticileri, yürüyüşçülerin Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na ulaşmasını engelleyen TOMA'ların üzerine yürüyebilseydi;

O zaman Yatağan işçileri "Türk-İş'e ve sendikal hareketin mücadele tarihine yakışır bir biçimde karşılanmış" olur ve Yatağan'da engellenen mücadeleleri Ankara'da başarıyla sürdürülürdü.

Dayanışma Bunlardır

Sınıf dayanışması, sendikal dayanışma bu anlatılanlardır; yürüyüşlere birkaç kişinin taşıdığı pankartlarla sembolik biçimde katılmak veya demeç vermek değildir.

Bu dayanışmayı gösteremezseniz, yenilgi üzerine yenilgi yaşarsınız.

Böyle bir dayanışmanın gereğinin farkına bile varmaz, dayanışmayı yalnızca zaten itibarı ve gücü olmayan bazı kişilerin yürüyüşlerde boy göstermesi ve demeç vermesi olarak algılar ve bu durumu eleştirenlere laf ederseniz, daha yiyeceğiniz çok fırın ekmek, çekeceğiniz daha çok büyük sıkıntılar var demektir. İtibarsız bazı kişilere yaranmak için gerçek dostları kıranlar bu durumdadır. Ancak bu durumu anlayışla da karşılamak gerekir. Hayatlarında başkaları için hiç dayanışma eylemi yapmamış veya bir dava uğruna hiç özveride bulunmamış olanların başka türlü davranması, ancak kendi başlarına iş gelmesinden sonra mümkündür.

Gerçek dayanışmayı, geleceğini ve umudunu AKP'ye veya sermayeye bağlayanlar değil, bağımsız ve demokratik bir Türkiye için çalışanlar sağlayabilir.

Yatağan eyleminde kıssadan hisse böyle.